

Skatteministeriet

27. maj 2020
J.nr. 2020 - 4968

Til Folketingets Lovsekretariat

Hermed sendes svar på spørgsmål S 1220 af 20. maj 2020, indleveret af Mona Juul (KF).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Hvad vurderer ministeren, risikoen er for, at de udenlandske banker ikke vil indgå i modellen for betaling af udbytteskat, og hvordan vil ministeren sikre at dette sker?

Svar

Det har været et centralt ønske fra regeringen, at bankerne i højere grad blev en forpligtet og aktiv medspiller, når det handler om at få den rigtige udbytteskat i statskassen. Vi skal stå sammen, og det skal være både skattemyndighedernes og finanssektorens opgave at forhindre, at vi nogensinde ser en ny udbytteskandale. Derfor er jeg glad for, at vi sammen med Finans Danmark har kunnet præsentere en model, der lever op til det princip.

Det er forventningen, at muligheden for nettoindeholdelse af udbytteskat i den ny model for udbyttebeskatning vil være attraktiv, bl.a. fordi afregningen af den korrekte skat kan ske langt hurtigere end ved refusion.

Det er også indtrykket, at de fleste udenlandske banker overordnet set er positivt stemt over for muligheden for nettoindeholdelse frem for refusion. Andre lande, fx Finland, har allerede indført eller overvejer at indføre nettoindeholdelsesmodeller.

Skatteministeriet har gennem nogen tid haft en dialog med relevante udenlandske banker, herunder brancheorganisationen *Association of Global Custodians*, og præsenterede i september 2018 en foreløbig version af den ny model for disse, i samarbejde med Finans Danmark, som har deltaget i arbejdet med udvikling af den danske nettoindeholdelsesmodel.

Som et led i den videre proces med høring om modellen og tilknyttede lovforslag er det blandt andet planen at udarbejde en engelsk version af modelbeskrivelsen og med det udgangspunkt afholde en ny høring med alle relevante internationale aktører med henblik på at afklare spørgsmål og modtage input til modellen.

Efter gældende regler opkræves 27 pct. i udbyttekildeskat ved udlodning af udbytte fra danske selskaber, både i forhold til danske og udenlandske aktionærer. De fleste udenlandske aktionærer er imidlertid – i kraft af såkaldte dobbeltbeskatningsoverenskomster eller andre aftaler mellem Danmark og andre lande – berettiget til en lavere skattesats end 27 pct., typisk 15 pct. eller mindre. Udenlandske aktionærer skal derfor anmode Skattestyrelsen om refusion af for meget indeholdt udbytteskat for at opnå den korrekte skattebetaling.

Hovedideen i den ny model for udbyttebeskatning, kaldet nettoindeholdelsesmodellen, er at opkræve den korrekte skattesats ved udbetaling af udbyttet, så udenlandske aktionærer ikke længere behøver at søge om refusion. Dermed vil den form for svindel med refusionsansøgninger, som kendes fra udbyttesagen, heller ikke kunne forekomme.

Modellen med nettoindeholdelse forudsætter blandt andet, at en række nødvendige oplysninger er til stede før udbetaling af udbytte, så den korrekte skattesats for den enkelte aktionær er kendt. Derfor vil udenlandske aktionærer, som er berettiget til en udbytteskat

under 27 pct., skulle registreres af deres depotbank direkte hos den danske skatteforvaltning med navn og øvrige krævede oplysninger.

Udenlandske banker, som ønsker at tilbyde deres kunder mulighed for nettoindeholdelse af dansk udbytteskat, skal tilslutte sig modellens præmisser, herunder påtage sig en objektiv hæftelse for at tilbagebetale manglende skat, hvis den efterfølgende stikprøvekontrol viser, at der har været indeholdt for lidt udbytteskat.

Udenlandske banker, der ikke ønsker at tilslutte sig hæftelsesansvaret i den ny model, vil ikke kunne tilbyde deres kunder nettoindeholdelse, men vil i stedet skulle benytte den i modellen indeholdte mulighed for tidsbegrænset tilbagesøgning (refusion).

Den tidsbegrænsede tilbagesøgningsmulighed adskiller sig fra den nuværende refusionsordning ved, at det – lige som ved nettoindeholdelse – kræves, at aktionærens depotbank forudgående registrerer den enkelte aktionær hos den danske skatteforvaltning med en række krævede oplysninger. Endvidere kan anmodninger til den danske skatteforvaltning om at benytte den tidsbegrænsede tilbagesøgningsmulighed alene finde sted gennem de kontoførende institutter (og kan således ikke indgives af aktionæren selv). Medmindre andet er aftalt i den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst, vil fristen for tilbagesøgning desuden være væsentligt kortere, end fristen for refusionsansøgninger er i dag.